

I sovevogn mellem Georgien og

Fra Tbilisi i hjertet af Kaukasus fører en 17 timer lang togrejse ud mod det Kaspiske Hav og boombyen Baku i Aserbajdsjan.

JENS MALLING (TEKST OG FOTO), KAVKASUS

Lokomotivet med de cremefarvede og mørkegrønne vogne sætter i gang med et ryk. I det samme stopper den hektiske aktivitet på peronen. Sælgere er færdige med at afsætte vandflasker, brød og aviser til turen.

Togpersonale i flotte uniformer og med et imponerende antal stjerner på skuldrene har tjekket billetter og vist de rejsende til rette i kupeerne. Et par tiggere går bort for at finde et nyt sted, hvor folk forhåbentlig er gavmilde nok til at give dem et par lari. Med et er viret af poser, tasker og kufferter væk. Bærere triller af sted med tomme bagagevogne. Tilbage i luften hænger de sidste ønsker om en god rejse.

Toget mod Baku forlader banegården i Tbilisi i den sene eftermiddag. Fra skinnerne højt over Georgiens hovedstad kommer gyldne kirker til syne ned i den gamle bydel. Floden Kura deler den i to, og ovre fra Sololakihøjen hæver Tbilisis vartegn, den 20 meter høje Moder Kartlien, sit glas til afsked.

Det er tid til at hilse på de andre rejsende. Vognen har et højst internationalt islæt. Ud over georgiere og aserbajdsjanere er franskmænd og russere om bord. De er ved at lære en amerikansk Afghanistan-veteran at kende, der arbejder »in the security business« i Aserbajdsjans hovedstad. I en af kupeerne introducerer to unge polske brødre sig for en midaldrende elskværdig dame. Hun er professor i sprog på universitetet i Baku. Snart er hun i gang med at lære dem nogle aserbajdsjanske brokker, så de kan gebærde sig, når vi kommer frem.

Kommunismens betonskeletter

Fire passagerer bor i hver kupe. Hver vogn har en konduktør. Så meget personale garanterer høj service. Inden længe har de delt sengelinned ud i forseglede poser og serveret teen. Mens den køler lidt af, kommer noget uhyggeligt pludselig til syne gennem ruden: et vidtstrakt månelandskab dekoreret med efterladenskaber fra den sovjetiske sværindustri.

Et rod af rustne rør fører gennem postapokalypsen og omslutter de store fabriksruiner. Gennem støvskyer lader matte skorstene og for længst stoppede samlebånd sig ane. Foran overgroede godsvogne græsser et par køer indifferently. Stedet hedder Rustavi og er et eksempel på det tragiske forfald og nedgang, der indtrådte efter Sovjetunionens afvikling.

Kommunisttidens store betonskeletter afløses af Kura-dalens gavmilde natur. Mellem akacier, palmer, popler og subtropisk fyr ruller toget af sted mod Aserbajdsjans hovedstad ved bredden af det Kaspiske Hav. Rundt om i horisonten skimtes Kaukasusbjergenes mørkeblå silhuetter som et smalt bånd.

KLAR, PARAT, START. Rejsen mod Aserbajdsjan i de gamle togvogne begynder på banegården i Georgiens hovedstad Tbilisi.

TRØSTESLØST. Under den første del af rejsen er udsigten præget af efterladenskaber fra sovjettidens industri.

Samtale om herkomst og rejseplaner mellem passagererne forsætter, når toget gør holdt, og det er tid til en rygepause. Afghanistan-veteranen forpaser ikke en eneste.

Til trods for ydmyge omgivelser i de små landsbyer er stationsbygningerne i imperial Stalin-arkitektur fra 40'erne og 50'erne. Den særlige neoklassicistiske stil, som diktatoren foretrak, lyser hvidt op i skumringen og går godt sammen med palmebladene.

Professoren er begejstret for at høre, at de polske brødre besøger Baku for første gang, og er sikker på, at de får en god oplevelse. Hun fortæller, at der sker meget de her år. For at forberede Aserbajdsjans hovedstad til Eurovision i 2012 begyndte myndighederne for alvor at renovere og sætte byen i stand.

Mange godsvogne med sorte, klistrede plamager ud over tankene passerer ofte forbi på det modsatte spor. De har ord som 'petro', 'neft' og 'benzin' malet på siderne og fortæller samtidig, hvor pengene til opførelsen af Bakus skyskrabere kommer fra. Aserbajdsjan har enorme olieforekomster. De har gjort landet til en af de økonomisk mest fremgangsrigte tidligere sovjetrepublikker.

At Aserbajdsjan også er et land, hvor styret har et meget fast greb om magten, får de udenlandske rejsende en smagsprøve på ved grænsen, hvor omfattende pas- og sikkerhedskontrol trækker ud i timevis. Alle får taget deres billede med superavanceret efterretningsudstyr.

En mistænksom tolder stiller spørgs-